

Het Woord voor Vandaag – week 16

Maandag 16 april

‘Dus of u nu eet of drinkt of iets anders doet, doe alles ter ere van God’ (1 Kor. 10:31)(NBV).

Streef ernaar om God te verheerlijken (3).

Er zijn twee van dit soort ‘of-of’ verzen in de Bijbel. Beide drukken uit: wat je ook doet. 1) ‘Wat u ook doet, doe het van harte, alsof het voor de Heer is en niet voor de mensen’ (Kol. 3:23). Het zou je doel moeten zijn in het leven om te houden van waaraan je werkt en te werken aan waarvan je van houdt. Maar dat is niet de realiteit in elke fase van het leven. Soms ben je geroepen om goed werk te leveren voor een niet-zo-goede zaak, baas of betaling. Dank God dan dat je een baan hebt die in jouw behoeften voorziet; er zijn werklozen die met je zouden willen ruilen. 2) ‘Dus of u nu eet of drinkt of iets anders doet, doe alles ter ere van God.’ Hoe eet en drink je tot eer van God? Paulus gebruikt onze dagelijkse rituelen om een allesomvattend punt te maken. Zelfs de meest alledaagse activiteiten zijn al absoluut wonderlijk. Je haalt dagelijks zo’n drieëntwintigduizend keer adem, maar wanneer was de laatste keer dat je God voor een van hen dankte? We zijn geneigd God te danken voor dingen die ons de adem benemen. En dat is prima. Maar misschien moeten we hem ook voor elke andere ademtocht bedanken! Het doelgericht leven wordt beschreven in deze woorden van de Westminster Catechismus: ‘Het belangrijkste doel van de mens is om God te verheerlijken en voor altijd van hem te genieten.’ Het kan niet eenvoudiger of beter worden gezegd. We bestaan om één reden en één reden alleen: om God te verheerlijken en voor altijd van hem te genieten. En je bent geroepen om dat te doen in elke omstandigheid die je tegenkomt. Op wat voor manier ook. Overal. Hoe dan ook. Waarvoor dan ook. Waar dan ook.

Dinsdag 17 april

‘Aan u is de genade geschonken... ook omwille van hem te lijden’ (Fil. 1:29)(NBV).

Streef ernaar om God te verheerlijken (4).

Denk aan Getsemane, de tuin waar Jezus zelf worstelde met de wil van God. ‘Neem deze beker van mij weg’ (Marc. 14:36). Het was een verwijzing naar de beker van toorn. Jezus wist dat hij hem tot de bodem zou moeten leegdrinken. Maar voordat hij dat deed, vroeg hij zijn Vader of hij hem kon wegnemen als er een andere manier was. Maar toen preciseerde hij zijn verzoek met het ultieme gebed van overgave: ‘Maar laat niet wat ik wil, maar wat u wilt gebeuren’ (Luc. 22:42). Onze gebeden zijn vaak meer gericht op uiterlijke omstandigheden dan op innerlijke houdingen, omdat we liever hebben dat God onze omstandigheden verandert dan dat hij ons verandert. Op die manier is het namelijk een stuk eenvoudiger. Maar dan missen we toch het punt. Het zijn de slechtste omstandigheden die vaak het beste in ons naar boven brengen. En als het de slechte dingen zijn die de goede dingen naar boven brengen, dan zijn die slechte dingen misschien goede dingen in het grote geheel der dingen! Pas wanneer je op de proef bent gesteld heb je een getuigenis dat je met anderen kunt delen. Ja, je kunt gered worden zonder te lijden, maar dan ben je nog niet per se geestelijk gerijpt of toegerust om te dienen. Dat betekent nu ook weer niet dat je het lijden opzoekt, maar het betekent wel dat je het ziet voor wat het is - een kans om God te verheerlijken. Paulus, die veel geleden heeft, schrijft: ‘Aan u is de genade geschonken... ook omwille van hem te lijden.’ Waar vond Paulus zo’n kracht? ‘Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard’ (Rom. 8:18). Dus het woord voor jou voor vandaag is: probeer God te verheerlijken in elke omstandigheid van het leven.

Woensdag 18 april

‘... de toets voor een mens is zijn faam’ (Spr. 27:21)(NBV).

Hoed je voor vleierij.

In het woord vleien (‘chalak’ in het Hebreeuws) zit o.a. de betekenis ‘een goedkeurend tikje geven, gladstrijken of aanhalen’. Dus een vleier is iemand die je met de ene hand op de rug klopt en in sommige gevallen met de andere een mes in de rug zet. Vleierij is iets dat iemand je wel in je gezicht zegt maar niet achter je rug om. Het is onoprechte lof vanuit een onoprecht motief. En de Bijbel waarschuwt ons ervoor te waken: ‘Wie een ander vleit, lokt hem in de val’ (Spr. 29:5). Vleiers zullen je niet goed doen. Salomo zegt zelfs dat je op de lange termijn beter af bent met iemand die kritiek op je heeft dan met iemand die je zal vleien. ‘Wie een ander terechtwijst, zal uiteindelijk waardering krijgen, meer dan iemand die een ander vleit’ (Spr. 28:23). Wanneer het gaat om vleierij moet je altijd deze twee dingen in gedachten houden: 1) Wees spaarzaam met je lof, met niets anders dan het beste voor de ander in gedachten. 2) Ontvang lof wijs, zonder jezelf of de persoon die de lof geeft al te serieus te nemen. Onthoud altijd dat vleierij het wapen was dat Satan gebruikte om Adam en Eva onderuit te halen in de Hof van Eden: ‘Jullie zullen als goden zijn’ (Gen. 3:5). Daarom schrijft Salomo: ‘De smeltkroes toetst het zilver, de oven toetst het goud, de toets voor een mens is zijn faam.’ Dus, de vraag die je jezelf altijd moet stellen als iemand jou de lof toezwaait, is deze: maakt dit me óvermoedig of gróótmoedig?

Donderdag 19 april

‘Wees vastberaden en standvastig’ (Deut. 31:6)(NBV).

Angst en vertrouwen ervaren.

Elke keer dat je iets voor de eerste keer probeert, of iets aanpakt waar je eerder faalde, of iets wilt ondernemen wat je eigenlijk te groot lijkt, zul je zowel angst als geloof ervaren. Ze gaan samen. Eén van tweeën zal overwinnen, maar ze gaan nooit weg. Omdat de Israëlieten geen idee hadden van de uitdagingen die hen wachtten, of hoe het leven eruit zou zien in het beloofde land, zei God tegen hen: ‘Wees vastberaden en standvastig... want het is de Heer, uw God, die met u meegaat. Hij zal niet van uw zijde wijken en u niet verlaten.’ En vandaag is dat ook zijn belofte aan jou! Faalangst houdt ons meestal tegen. Maar als je terugkijkt, realiseer je je dat falen meestal helemaal geen blijvende schade aanricht; je groeit er feitelijk door. Joan Borysenko schrijft: ‘Toen ik werd toegelaten tot Harvard, wist ik zeker dat er een computerfout was opgetreden en dat ik als fraudeur zou worden ontmaskerd. Een advocaat die ik goed ken is elke keer doodsbang wanneer ze een slotbetoog moet houden voor een jury. Zelfs bij een deskundige verdwijnt angst niet altijd! Angst accepteren als onderdeel van de reis in plaats van ervoor weg te rennen helpt je om het te overwinnen.’ Om ergens heen te gaan, moet je ergens vandaan vertrekken, anders kom je nergens. De Amerikaanse essayist Hamilton Wright Mabie zei: ‘De vraag die elk mens moet oplossen is niet wat hij zou doen als hij de middelen, tijd, invloed en educatieve voordelen zou hebben, maar wat hij zou doen met de dingen die hij hééft.’ Zie je angst dus onder ogen, stap uit in geloof en vertrouw op God voor meer kans op slagen.

Het Woord voor Vandaag – week 16

Vrijdag 20 april

‘Wat verborgen is, behoort de Heer, onze God, toe’ (Deut. 29:29)(NBV).

Wie weet het? God weet het!

‘Vertrouw op de Heer met heel je hart, steun niet op eigen inzicht’ zegt Spreuken 3:5. Deze regel is makkelijk te citeren maar moeilijk om naar te leven, vooral wanneer tragedie en verlies ons leven raken en we niet begrijpen waarom. Er zijn momenten waarop we bidden en God ons antwoorden geeft, en er zijn momenten waarop we bidden en hij ons vréde geeft. ‘... vraag God wat u nodig heeft en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren’ (Fil. 4:6-7). In tijden van pijn en verlies zijn hier twee bijbelteksten om op te bouwen: 1) ‘Wat verborgen is, behoort de Heer, onze God, toe; wat openbaar is, komt ons toe.’ Wanneer het gaat om het begrijpen van de dingen - hebben wij ons terrein en God het zijne. En het onze is beperkt tot wat hij besluit ons erover te onthullen. Paulus, die op basis van goddelijke openbaring de helft van het Nieuwe Testament schreef, erkende dat ons kennen tekort schiet (zie 1 Kor. 13:9). In het beste geval zullen we altijd beperkt zijn in ons begrip. 2) ‘En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede’ (Rom. 8:28). Soms legt God dingen aan ons uit, en op andere momenten bestempelt hij ze met ‘uitleg volgt’. Dus wanneer je in de verleiding komt om je handen in wanhoop in de lucht te steken en te zeggen: ‘wie weet het dan wel?’ herinner je er dan aan dat God het weet! En sta er vandaag weer even bij stil dat hij dingen uitwerkt voor jouw bestwil en tot zijn eer.

Zaterdag 21 april

‘Mij, de allerminste van alle heiligen is, is de genade geschonken...’ (Efez. 3:8)(NBV).

Wees dankbaar voor Gods genade.

Op een dag betraptten de farizeeën een vrouw op overspel. De wet van Mozes was duidelijk; ze moest worden gestenigd. En de farizeeën waren er klaar voor. Deze vrouw dacht waarschijnlijk dat Jezus, rechtvaardig als hij was, het daarmee eens zou zijn. Ze had geen advocaat om haar te verdedigen, zelfs geen getuige! Maar plotseling bukt Jezus zich en begint in het zand te schrijven. Sommige geleerden denken dat hij misschien hún zonden neerschreef, inclusief tijd en plaats, enz. Wanneer hij opkijkt, zijn de beschuldigers van de vrouw verdwenen. Hij zegt dan tegen haar: ‘Ik veroordeel u ook niet. Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer’ (Joh. 8:11). Die dag haalde Jezus haar uit een positie van onbetwistbare schuld en bracht haar in een positie van onvoorwaardelijk pardon. Ze verdiende het niet; ze wist niet eens dat het mogelijk was. En is dat niet ook jouw verhaal? Op een dag zag Abraham Lincoln een plantage-eigenaar bieden op een slavin. Omdat hij het idee had dat de man haar wilde kopen om haar te gaan misbruiken, betaalde Lincoln de prijs om haar te bevrijden. ‘Betekent dit dat ik vrij ben om te gaan waarheen ik wil?’ vroeg ze. Lincoln zei: ‘Ja, je bent vrij!’ Terwijl de tranen over haar gezicht stroomden, antwoordde ze: ‘Dan, mijnheer, ga ik met u mee.’ Het woord ‘genade’ is zo belangrijk dat Paulus het drie keer meer noemt dan enig andere schrijver. Zich het gewelddadige leven herinnerend dat hij leidde, schrijft hij: ‘Mij, de allerminste van alle heiligen is de genade geschonken.’ Het woord ‘genade’ komt van het Griekse woord charis, wat ‘pure vreugde’ betekent. Hoewel je het niet verdient, ziet God jouw verlossing als een ‘pure vreugde’.

Zondag 22 april

'Zie je deze vrouw?' (Luc. 7:44)(NBV).

Laat ze Gods liefde zien.

Lucas schrijft: 'Een vrouw die in de stad bekendstond als zondares had gehoord dat hij bij de Farizeeër thuis zou eten, en ze ging naar het huis met een albasten flesje met geurige olie. Ze ging achter Jezus staan, aan het voeteneinde van het aanligbed; ze hilde en zijn voeten werden nat door haar tranen. Ze droogde ze met haar haar, kuste ze en wreef ze in met de olie. Toen de Farizeeër die hem had uitgenodigd dit zag, zei hij bij zichzelf: Als hij een profeet was, zou hij weten wie de vrouw is die hem aanraakt, dat ze een zondares is' (v. 37-39). Deze scène vond plaats in het huis van Simon, een religieuze leider die zich meer bekommerde om 'goed en kwaad' dan om mensen in nood. Hij was misschien theologisch wel correct, maar hij miste mededogen. En Jezus confronteerde hem ermee! 'Toen draaide hij zich om naar de vrouw en vroeg aan Simon: 'Zie je deze vrouw?' Simon zag haar als een zondares en een verliezer. Maar Jezus niet. Hij reageerde op het geschenk dat ze bracht en op het hart van liefde dat erachter zat. Bij het bepalen van haar toekomstig potentieel voor Gods koninkrijk, heeft hij haar kwalijke verleden niet geraadpleegd en er zelfs niet naar verwezen. Hij zag haar tranen, begreep haar nood en schokte de religieuze menigte die dag door te zeggen: 'Uw zonden zijn u vergeven' (v. 48). Wees voorzichtig: wanneer je al een poosje in de kerk zit en vergeten bent hoe het is om erbuiten te staan, kun je hardvochtig worden en er niet in slagen de liefde van God te tonen aan degenen die het nodig hebben.